

24.

A' lankadó Bajnok lerogy,
 Nem birván már karjával,
 'S Kedvesének testét fedí
 Halálban is magával.
 A' Vitéznek öröm azért
 Végső cseppje élének,
 Hogy így vegyül vére 's teste
 Szeretivel szívének.
 Agyon szúrva lova is ott, —
 Mivel egy Tart agyon rugott,
 A' ki kezét rá tette, —
 Dobozyrak mellette.

25.

Ezer ilyen történetek
 Dúlták Árpád' nemzetét,
 Valamikor Tagjainak
 Viszszás felekezetét
 Meghasonlott szív és lélek
 Jobbra, balra szaggatta; —
 Eljött ama kontyos szomszéd,
 És azt nyakon ragadta —
 A' Fő és Test fogjon kezét!
 Egy értelem, egy érzet
 Lelkesítsen tégedet,
 'S ne féltsd, Magyar, éltedet.
 Kisfaludy Sándor.

E C H O.

„Hallgatsz, 's csak sóhajtásid lengenek,
 Csak néma köny csepeg bús arczaidra,
 Esengve fordúlsz ember társaidra,
 Hogy együtt-érzéssel könnyítsenek:

Nem ők, nem ők! az érzéketlenek!
 Hideg pillantást vetve kínaidra,
 Miért vonúla köd szép napjaidra?
 Mi bánt? mit vesztél? ők nem kérdenek.

El! A' Bús társat nálok nem talál!
 El, én hozzám. Szív szívhez szállhat itten.
 Jer, öntsd-ki bánatod' nekem meghitten.

'S ha hívedtől megfosztott a' halál,
 Jajgasd nevét, nevével költs-fel engem,
 'S enyhülni fogsz, ha kínod' vissza-zengem.

Szemere.

3 *

A' T A N Í T V Á N Y.

Kékellő violák' illatozási közt
Szüle egy gyenge leány engemet ott, hol a'
Szirt forrása magasról
Tajtékozva szökell-alá;

'S lágy keblébe fogott, 's kisdede' homlokát
Elhintette tüzes csókjaival, 's Te, mond',
Serdülj, 's a' miket itt látsz,
Zengd majd lantom' idegjein.

Igy szólván elhagya. Hirtelen egy galamb
Lebbent nyögve felém, 's elfedeze a' liget'
Ifjú lombjai közzé,
'S mézzel tömte-meg ajkamat.

Nőttem, 's mint az ér' szélein, ott hol az'
Aggott tölgyek alatt, görbe futást veszen,
A' mit szirtpatakomnak
Vad zajgásiban hallanom

Engedtek kegyesen szent Jelenéseim,
Már — már zengi dalom; honnomat egykor és
Lelkes nagy fíjait: most
Még csak gyenge szerelmeket,

És a' lyányka' szemét, a' ki remegve fut
Lobbant lángom elől kertje' homályiba,
'S ott, a' csintalan, önkénytt
Hull keblembe, de fut megint.

K a z i n c z y.

A' S O R S O N N Y E R H E T Ő
D I A D A L O M.

A' sorsal küzd, harczol egész éltében az ember,
'S megnyugvással győz rajta, ha tünni tanult.

Primóczi Szent-Miklószy Aloyz.

A' M E G - E M L É K E Z É S'
B O L D O G S Á G A.

Ha élted' ösvényeire
Csak virágot hint az Ég,
'S ha a' Boldog, kit magadnak
Választasz, csak érted ég;

Ha a' nap egymást felváltva
Szép örömid' neveli,
'S szíved' minden kívánatit
A' szerencse öleli:

Akkor tiszta boldogságom'
Csak azzal tetézheted,
Ha tudom, hogy erántam is
Él még emlékezeted.

Szathmáry.

N E L Z O R

és

A M Í D A.

(Keleti Dráma.)